

Regeling van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van [datum], [nummer] tot wijziging van de Regeling Bouwbesluit 2012 in verband met de introductie van een stelsel van certificering voor werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Gelet op de artikelen 1.36, zevende lid, onderdelen a en b, 1.37, vierde lid, onderdelen a, b en c, 1.37, vierde lid, 1.38, 1.39, vierde en zesde lid, 1.40, tweede lid en 1.41, tweede lid, van het Bouwbesluit 2012;

Besluit:

Artikel I

De **Regeling Bouwbesluit 2012** wordt als volgt gewijzigd:

Na artikel 1.13 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 1.7. Certificering werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties in verband met koolmonoxide

Artikel 1.14

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

- a. certificatieschema: schema als bedoeld in artikel 1.35, eerste lid, van het besluit;
- b. certificerende instelling: instelling als bedoeld in artikel 1.36, eerste lid, van het besluit;
- c. register: register als bedoeld in artikel 1.40, eerste lid, van het besluit.

Artikel 1.15

1. Een aanvraag tot aanwijzing als certificerende instelling wordt door middel van een door de minister vastgesteld formulier ingediend bij de minister.

2. Onverminderd artikel 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht en voor zover dat naar het oordeel van Onze Minister nodig is voor het nemen van de beslissing op de aanvraag, worden bij de aanvraag ten minste de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:

- a. de vestigingsplaats van de aanvrager;
- b. het nummer waarmee de certificerende instelling is geregistreerd bij de Kamer van Koophandel; en
- c. het certificatieschema waarop de aanvraag betrekking heeft en het bewijs van accreditatie voor dat schema.

3. In plaats van het bewijs van accreditatie bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, kan, in het geval de aanvrager nog niet geaccrediteerd is gedurende achttien maanden na inwerkingtreding van het Besluit van [...] houdende wijziging van het Bouwbesluit 2012 in verband met de introductie van een stelsel van certificering voor werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties, een bewijs van de nationale accreditatie-instantie, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet aanwijzing nationale accreditatie-instantie, worden verstrekt dat de aanvraag voor het verkrijgen van accreditatie volledig is en door de nationale accreditatie-instantie in behandeling is genomen.

Artikel 1.16

1. Een aanwijzing als bedoeld in artikel 1.36, eerste lid, van het besluit heeft betrekking op de in het certificatieschema waarvoor de certificerende instelling geaccrediteerd is opgenomen werkzaamheden.

2. In een aanwijzing wordt aangegeven voor welke termijn de aanwijzing is verleend.
3. Bij de schorsing van een aanwijzing wordt aangegeven voor welke termijn de schorsing geldt.

Artikel 1.17

Een certificatieschema vermeldt in ieder geval:

- a. voor welk type of welke typen gasverbrandingsinstallaties het schema is bedoeld;
- b. welke van de in het schema opgenomen eisen voor certificaathouders voorgeschreven zijn in paragraaf 1.8 van het besluit en de daarop gebaseerde bepalingen.

Artikel 1.18

1. Een certificatieschema schrijft in ieder geval voor dat bij het uitvoeren van de werkzaamheden, bedoeld in artikel 1.35, eerste lid, van het besluit:

- a. een certificaathouder voorafgaand aan de werkzaamheden een meting van de concentratie koolmonoxide in de opstellingsruimte van het toestel uitvoert;
- b. voorafgaand aan de inbedrijfstelling de metingen en controles door de certificaathouder worden uitgevoerd die nodig zijn voor een beoordeling van de veiligheid van de gasverbrandingsinstallatie met het oog op het vrijkomen van koolmonoxide;
- c. door certificaathouders wordt gecontroleerd of het gebruiksvoorschrift van de gasverbrandingsinstallatie aanwezig is en dat zij, indien dit niet het geval is, de gebruiker of bewoner wijzen op het ontbreken van deze informatie.
- d. door certificaathouders wordt gecontroleerd, indien er een koolmonoxidemelder in of nabij de opstellingsruimte van het toestel aanwezig is, of deze melder op correcte wijze is geplaatst, goed functioneert aan de hand van de ingebouwde testfaciliteit van de melder en of de expiratedatum niet is verstreken;
- e. certificaathouders de werkzaamheden uitvoeren conform de instructies van de leverancier of de fabrikant van de installatie.

2. In een certificatieschema wordt opgenomen over welke apparatuur, benodigd voor de metingen en controles, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en b, de certificaathouder ten minste moet beschikken.

3. In een certificatieschema wordt opgenomen dat de apparatuur onderhouden en gekalibreerd is overeenkomstig de voorschriften van de fabrikant van deze apparatuur.

Artikel 1.19

Een certificatieschema:

- a. schrijft voor dat een certificaathouder een gasverbrandingsinstallatie niet eerder in bedrijf stelt dan nadat de metingen en controles, bedoeld in artikel 1.18, eerste lid, onderdeel b, zijn uitgevoerd en de resultaten van de metingen en controles voldoen aan de daaraan gestelde eisen;
- b. schrijft voor dat een certificaathouder, wanneer de gemeten concentratie koolmonoxide in de opstellingsruimte van het toestel 5 ppm of hoger bedraagt, de gasverbrandingsinstallatie niet in bedrijf stelt;
- c. schrijft voor dat een certificaathouder, wanneer de gemeten concentratie koolmonoxide in de opstellingsruimte van het toestel hoger dan 0 maar lager dan 5 ppm bedraagt, de gebruiker of bewoner en eigenaar hieromtrent informeert;
- d. bevat informatie over welke persoon of personen verantwoordelijk en bevoegd is of zijn voor de inbedrijfstelling.

Artikel 1.20

Een certificatieschema schrijft voor dat de persoon die de inbedrijfstelling uitvoert, met het oog op het kunnen voldoen aan de in de artikelen 1.18 en 1.19 gestelde eisen aantoonbaar in staat is:

- a. de opstelruimte voor gasverbrandingsinstallaties, in ieder geval inhoudende de ventilatievoorziening, te beoordelen;
- b. rookgasafvoerkanalen en –leidingen inclusief uitmonding, te beoordelen en te beproeven;
- c. collectieve rookgasafvoeren te beoordelen en te beproeven, in het geval van werkzaamheden daaraan;
- d. de toevoer van verbrandingslucht te beoordelen;
- e. de veiligheid van gasverbrandingsinstallaties te beoordelen daar waar het gaat om het vrijkomen van koolmonoxide;
- f. gasverbrandingsinstallaties in bedrijf te stellen;
- g. de metingen en controles, bedoeld in artikel 1.18, eerste lid, onderdelen a en b, te verrichten alsmede de resultaten van deze metingen en controles te interpreteren;
- h. voorlichting te geven aan de gebruiker over het functioneren van de gasverbrandingsinstallatie in samenhang met het systeem, inclusief luchttoevoer, rookgasafvoer en plaatsing in het gebouw.

Artikel 1.21

1. Een aanvraag tot aanwijzing van een certificatieschema als bedoeld in artikel 1.37, eerste lid, van het besluit wordt gedaan door middel van een door de minister vastgesteld formulier ingediend bij de minister.

2. Onverminderd artikel 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht en voor zover dat naar het oordeel van de minister nodig is voor het nemen van de beslissing op de aanvraag, worden bij de aanvraag ten minste de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:

- a. de vestigingsplaats van de aanvrager;
- b. het nummer waarmee de aanvrager is geregistreerd bij de Kamer van Koophandel;
- c. het certificatieschema waarop de aanvraag betrekking heeft.

Artikel 1.22

In een aanwijzing als bedoeld in artikel 1.37, eerste lid, van het besluit wordt aangegeven voor welke termijn de aanwijzing geldt.

Artikel 1.23

De concentratie koolmonoxide, bedoeld in artikel 1.38 van het besluit, bedraagt 20 ppm.

Artikel 1.24

1. De certificerende instelling zendt het verslag, bedoeld in artikel 1.39, vierde lid, van het besluit, jaarlijks voor 1 maart aan de minister.

2. In het verslag worden ten minste de volgende onderwerpen behandeld:

- a. een overzicht van de controles die de certificerende instelling heeft uitgevoerd, inclusief de resultaten van elke controle;
- b. de door de instelling afgegeven, ingetrokken en geschorste certificaten;
- c. wijzigingen in de op het werkveld van de instelling betrekking hebbende accreditaties, reglementen en procedures;

- d. knelpunten binnen het werkveld van de certificerende instelling die zich in de uitvoeringspraktijk hebben voorgedaan;
- e. de hoeveelheid en aard van de door de certificerende instelling ontvangen klachten en de wijze van afhandeling daarvan; en
- f. ingediende bezwaren op beslissingen van de certificerende instelling over al dan niet verleende certificaten en de ingestelde beroepen tegen de beslissingen op bezwaar, alsmede de wijze van afhandeling daarvan.

3. Bij iedere melding als bedoeld in artikel 1.38 van het besluit wordt ten minste de volgende informatie verstrekt:

- a. De gemeten concentratie koolmonoxide;
- b. Een beschrijving van de ruimte waarin de concentratie is gemeten.

Artikel 1.25

1. In het register wordt opgenomen welke certificerende instellingen en certificatieschema's zijn aangewezen, alsmede wie certificaathouder is.

2. Ten behoeve van het register levert een certificerende instelling de volgende gegevens van en informatie over een certificaathouder aan de minister:

- a. Het nummer waarmee de certificaathouder geregistreerd is bij de Kamer van Koophandel;
- b. een beschrijving van de werkzaamheden die door de certificaathouder mogen worden uitgevoerd;
- c. het schema waarvoor het certificaat is verleend; en
- d. de datum waarop een certificaat is verleend, geschorst of ingetrokken, alsmede in het geval van schorsing de termijn van de schorsing.

Artikel 1.26

Certificaathouders voeren bij hun werkzaamheden het als bijlage VII opgenomen beeldmerk op alle uitingen die betrekking hebben op de werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties en bij het zich legitimeren bij klanten.

Artikel II

Deze regeling treedt in werking op het tijdstip dat artikel I van het Besluit houdende wijziging van het Bouwbesluit 2012, het Besluit bouwwerken leefomgeving, het Besluit kwaliteit leefomgeving en het Omgevingsbesluit in verband met de introductie van een stelsel van certificering voor werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties in werking treedt.

Deze regeling zal met de bijlage en de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

drs. K.H. Ollongren

Bijlage

Bijlage VII behorende bij artikel 1.26 van de Regeling Bouwbesluit 2012

[Het beeldmerk doorloopt op dit moment nog het proces van registratie als merk in de Benelux en kan daarom nog niet getoond worden]

CONCEPT

Toelichting

I. Algemeen deel

1. Inleiding

Deze ministeriële regeling betreft een nadere uitwerking van het besluit van [datum; voetnoot invoegen] houdende wijziging van het Bouwbesluit 2012, het Besluit bouwwerken leefomgeving, het Besluit kwaliteit leefomgeving en het Omgevingsbesluit in verband met de introductie van een stelsel van certificering voor werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties. Aanleiding voor dit stelsel zijn de bevindingen en aanbevelingen van de Onderzoeksraad voor Veiligheid (OvV) over het gevaar van koolmonoxidevergiftiging door gasverbrandingsinstallaties.¹ Met het certificeringsstelsel wordt beoogd het aantal koolmonoxideongevallen te reduceren door de kwaliteit van werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties te verbeteren. Op basis van het certificeringsstelsel mogen na het ingaan van de daarin opgenomen verbodsbepaling bepaalde werkzaamheden aan gebouwgebonden gasverbrandingsinstallaties alleen nog worden uitgevoerd door bedrijven die beschikken over een geldig certificaat. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (hierna: Minister van BZK) wijst de certificerende instellingen aan die deze certificaten mogen afgeven en wijst ook de certificatieschema's aan die hierbij van toepassing zijn. De verbodsbepaling geldt zowel voor het uitvoeren als laten uitvoeren van bepaalde werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties. Na inwerkingtreding van de verbodsbepaling is het dus ook voor eigenaren, gebruikers, beheerders en bewoners verboden om niet-gecertificeerde bedrijven opdracht te verstrekken om bepaalde werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties te laten verrichten.

Onderhavige ministeriële regeling en hiervoor genoemd besluit vormen de uitwerking van de (nieuwe) grondslagen in artikel 2, vierde lid, en 3, tweede lid, van de Woningwet, die in die wet zijn opgenomen met de Wet van 26 juni 2019 tot wijziging van de Woningwet in verband met de introductie van een stelsel van certificering voor werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties. In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel ten behoeve van de genoemde wijzigingswet zijn de overwegingen opgenomen die aan de basis liggen van het certificeringsstelsel voor gasverbrandingsinstallaties.² In deze memorie van toelichting is ook ingegaan op de voorziene werking van het stelsel en de positie van de verschillende betrokken partijen. In het besluit zijn de reikwijdte van het stelsel, de accreditatie en aanwijzing van certificerende instellingen, de eisen aan certificatieschema's, meldplichten en informatieverstrekking, de in het openbaar register op te nemen gegevens van aangewezen certificatieschema's, certificerende instellingen en gecertificeerde bedrijven en de geldigheidsduur van certificaten na intrekking van de aanwijzing van een certificerende instelling uitgewerkt. In de nota van toelichting bij het besluit is een uitgebreide uiteenzetting van het stelsel opgenomen.

Onderhavige wijziging van de Regeling Bouwbesluit 2012 betreft de nadere eisen die in het kader van het wettelijk stelsel 'certificering werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties' worden gesteld. De volgende onderdelen zijn uitgewerkt:

- Nadere eisen met betrekking tot de aanwijzing van certificerende instellingen en certificatieschema's, waaronder ook de eisen die gesteld worden aan de vakbekwaamheid van de persoon die een installatie na verrichte werkzaamheden (opnieuw) in bedrijf stelt;
- Nadere eisen aan de informatieverstrekking in het kader van dit wettelijk stelsel door de certificerende instelling aan de Minister van BZK;
- De concentratie koolmonoxide (in ppm) in de opstellingsruimte van het toestel is vastgesteld waarbij een installatie (opnieuw) in bedrijf mag worden gesteld. Ook is met deze wijziging de concentratie koolmonoxide (in ppm) vastgesteld waarbij de meldplicht van (bijna-)ongevallen van toepassing is.

¹ <https://www.onderzoeksraad.nl/uploads/phase-docs/1079/b4a6d08bb6f4rapport-koolmonoxide-nl-interactief.pdf>.

² Kamerstukken II 2017/18, 35 022, nr. 3.

- Nadere eisen met betrekking tot de gegevens die in het openbaar register worden opgenomen;
- Het in het kader van het stelsel te gebruiken beeldmerk is vastgesteld, inclusief de regels die aan het gebruik daarvan worden gesteld. Zo is het voor certificaathouders verplicht het beeldmerk te voeren op alle uitingen die met werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties te maken hebben.

1.1 Aanwijzing van certificerende instellingen

Om door de minister te kunnen worden aangewezen voor het afgeven van certificaten aan installateurs die werkzaamheden uitvoeren aan gasverbrandingsinstallaties dient een certificerende instelling te zijn geaccrediteerd door de Raad voor Accreditatie (RvA). Bij het verzoek om aanwijzing door de minister dient de certificerende instelling, naast vestigingsplaats en bewijs van inschrijving bij de Kamer van Koophandel en de in het besluit artikel 1.36 lid 4 genoemde gegevens en bescheiden, een bewijs over te leggen waaruit blijkt dat de instelling door de RvA geaccrediteerd is om een in het kader van dit wettelijk stelsel door de minister aangewezen certificatieschema uit te voeren.

1.2 Certificatieschema's

In artikel 1.37 van het besluit zijn eisen gesteld aan certificatieschema's. Het betreft hier eisen met betrekking tot de werkwijze van certificerende instellingen en eisen aan de werkzaamheden door en vakbekwaamheid van de installateur. In artikel 1.37 lid 4 van het besluit is aangegeven dat voor certificatieschema's bij ministeriële regeling nadere regels gesteld kunnen worden. Deze nadere regels betreffen ten eerste het type gasverbrandingsinstallatie waarvoor het certificatieschema is bedoeld. Hiermee biedt het wettelijk stelsel de mogelijkheid voor specifieke (maatwerk)regelingen. De werkzaamheden die moeten worden uitgevoerd kunnen immers per type installatie en per onderdeel van die installatie verschillen. Zo zullen de werkzaamheden die aan een cv-ketel moeten worden verricht anders zijn dan de werkzaamheden die aan een gashaard moeten worden verricht. Ook voor het plaatsen van nieuwe installaties en (regulier) onderhoud kan er verschil in certificatieschema's zijn, evenals voor de verschillende typen bedrijven die in deze branche werkzaam zijn. Dit neemt niet weg dat alle aangewezen certificatieschema's ten minste moeten voldoen aan de minimumeisen die het wettelijk stelsel stelt. Een installateur die zich wil laten certificeren zal het schema kiezen dat het beste past bij de werkzaamheden die hij uitvoert. Daarvoor is het belangrijk dat direct duidelijk is waarop een schema van toepassing is.

Het wettelijk stelsel voorziet erin dat een installatie na uitgevoerde werkzaamheden zo min mogelijk risico's geeft op incidenten met koolmonoxide. Om deze veiligheid goed te borgen dient een installatie na uitgevoerde werkzaamheden door een daarvoor voldoende vakbekwaam persoon te worden gecontroleerd en in bedrijf te worden gesteld. Deze persoon werkt onder het certificaat van het gecertificeerde bedrijf en dient als zodanig ook bekend te zijn bij de certificerende instelling waarbij het bedrijf is gecertificeerd. De inbedrijfstelling, inclusief de daaraan verbonden aantoonbare vakbekwaamheid van degene die de inbedrijfstelling uitvoert, is daarom onderdeel van een certificatieschema. Alleen voor werkzaamheden aan (collectieve) rookgasafvoeren is in het besluit een uitzondering opgenomen omdat het hier zeer specialistische werkzaamheden betreft die niet door elk bedrijf kunnen worden uitgevoerd. Deze uitzondering maakt het mogelijk dat er een certificatieschema voor (collectieve) rookgasafvoeren komt, zonder dat daarin de inbedrijfsstelling van de installatie is opgenomen. Voor bedrijven die voor een dergelijk schema (deelregeling) worden gecertificeerd geldt dan wel dat deze bedrijven zelf niet de inbedrijfsstelling mogen verrichten. Het stelsel biedt gecertificeerde installatiebedrijven dan de mogelijkheid om voor werkzaamheden aan (collectieve) rookgasafvoeren een daarvoor gespecialiseerd bedrijf in te schakelen. Bij de inbedrijfstelling mag het betreffende bedrijf zich dan baseren op een door het gespecialiseerde bedrijf afgegeven verklaring dat de rookgasafvoer veilig is om te gebruiken.

Om de veiligheid van een gasverbrandingsinstallatie op het gebied van koolmonoxide op locatie goed te kunnen beoordelen is het belangrijk dat een installateur zowel voorafgaand als na uitgevoerde werkzaamheden meet of er koolmonoxide vrijkomt in de opstellingsruimte van het toestel en daarvoor de juiste en goed onderhouden en gekalibreerde apparatuur gebruikt. Bij een meting vooraf kan bij een gevaarlijke situatie direct worden gealarmeerd en bij de meting achteraf kan worden gecontroleerd of de installatie veilig is om te gebruiken.

De beste manier om ongevallen met koolmonoxide te voorkomen is ervoor te zorgen dat de installaties die gebruikt worden veilig zijn. Het wettelijk certificeringsstelsel voorziet hierin. In haar rapport 'Koolmonoxide Onderschat en Onbegrepen gevaar', waarop het wettelijk certificeringsstelsel is gebaseerd, wijst de OvV ook op vrijwillige plaatsing van betrouwbare en effectieve koolmonoxidemelders en het stimuleren ervan in woningen en publieke gebouwen. Een koolmonoxidemelder kan immers vrijgekomen koolmonoxide detecteren. Een koolmonoxidemelder gaat echter pas af als er al koolmonoxide in de ruimte is vrijgekomen. Met het wettelijk certificeringsstelsel wordt er juist op ingezet die situatie te voorkomen. Koolmonoxidemelders kunnen daarom hooguit als een vrijwillige aanvulling op het wettelijk stelsel worden gezien. Voorwaarde daarbij is wel dat deze melders goed werken en goed geïnstalleerd zijn. Wanneer dat niet het geval is, leidt zo'n melder slechts tot schijnveiligheid. Wanneer een installateur constateert dat een koolmonoxidemelder in het gebouw aanwezig is, is het daarom belangrijk dat een installateur controleert of deze goed werkt en goed geïnstalleerd is en dat de installateur de eigenaar of bewoner kan waarschuwen wanneer dit niet het geval is.

Een certificatieschema wordt op verzoek van een schemabeheerder aangewezen als het voldoet aan de wettelijk gestelde minimumeisen. Het staat schemabeheerders echter vrij om in het schema aanvullende eisen op te nemen. Hierbij kan gedacht worden aan aanvullende vakbekwaamheidseisen voor specifieke werkzaamheden, waar het stelsel de vakbekwaamheidseisen beperkt tot de inbedrijfstelling. In een schema kunnen ook eisen met betrekking tot aanvullende werkzaamheden worden opgenomen die geen verband houden met risico's op koolmonoxide, maar waarvan de schemabeheerder het wel belangrijk vindt daar eisen aan te stellen, bijvoorbeeld ten aanzien van de brandveiligheid, de aanleg van gasleidingen of het waterzijdig inregelen van cv-installaties. Het wettelijk stelsel sluit de mogelijkheid voor aanvullende eisen niet uit, maar omdat die extra onderdelen en werkzaamheden geen risico vormen voor incidenten met koolmonoxide vallen die niet onder de wettelijke verplichting tot certificering. Voor de beoordeling van certificatieschema's en goed inzicht hierin bij installateurs die zich willen laten certificeren, is het belangrijk dat het certificatieschema duidelijk onderscheid maakt tussen de vereisten naar aanleiding van het wettelijk stelsel en vanuit de sector gestelde aanvullende (private) eisen.

1.3 Vakbekwaamheid inbedrijfstelling

Om de veiligheid van de installatie te borgen is gekozen voor een stelsel van procescertificering waarbij de installatie na uitgevoerde werkzaamheden door een daarvoor gekwalificeerd medewerker van of namens het installatiebedrijf wordt gecontroleerd en vrijgegeven voor gebruik. Deze gekwalificeerde medewerker moet de vereiste metingen en controles uit kunnen voeren en de resultaten daarvan kunnen beoordelen. Bij de geringste twijfel dient een meting of controle opnieuw te worden uitgevoerd en beoordeeld. Voor het kunnen uitvoeren van de verplichte metingen en controles aan de installatie dient de desbetreffende medewerker in elk geval te weten welke (verplichte) metingen en controles hij dient uit te voeren. In onderhavige ministeriële regeling zijn hieraan eisen gesteld, alsmede aan de hiervoor vereiste kennis en vaardigheden van de hiervoor gekwalificeerde medewerker en de te gebruiken meetgereedschappen. Een vakbekwaam persoon dient verder op grond van deze regeling aantoonbaar in staat te zijn de ventilatievoorziening in de opstelruimte te beoordelen. Daarvoor is kennis vereist van in ieder geval de normen NEN 1087 en NEN 8087 en relevante praktijkrichtlijnen. Ook dient een vakbekwaam persoon de rookgasafvoerkanalen- en leidingen te beoordelen en te beproeven. Kennis van NEN 2757 en NEN 8757 is daarvoor in ieder geval vereist.

Door de branche zijn instrumenten beschikbaar gesteld om de vereiste vakbekwaamheid en competenties te toetsen en te behalen. Deze instrumenten zijn voor alle bedrijven en vakmensen beschikbaar. Door de vakbekwaamheidseisen te beperken tot de inbedrijfsstelling blijft het na inwerkingtreding van het stelsel ook voor bijvoorbeeld leerling monteurs en minder gekwalificeerde vaklieden mogelijk om werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties uit te voeren.

1.4 Eisen aan informatieverstrekking door de certificerende instelling aan de Minister

In aanvulling op artikel 1.39, vierde lid, van het besluit is in onderhavige ministeriële regeling bepaald dat de certificerende instelling jaarlijks voor 1 maart aan de Minister haar verslag stuurt van in het voorafgaande kalenderjaar uitgevoerde werkzaamheden, de rechtmatigheid en doeltreffendheid van die werkzaamheden en de meldingen van (bijna-)ongevallen. In dit verslag wordt door de certificerende instelling ingegaan op de uitgevoerde controles, de afgegeven, ingetrokken en geschorste certificaten, en de door de certificerende instelling ontvangen klachten, bezwaren en beroepen. Ook wordt ingegaan op veranderingen en knelpunten die zich op het werkveld van de certificerende instelling hebben voorgedaan. Deze informatie heeft de Minister nodig om de werking van het certificeringsstelsel te monitoren. Ook kan deze informatie gebruikt worden voor het toezicht op het stelsel. Dit toezicht is onder andere geconcretiseerd in de bevoegdheid van de minister om certificerende instellingen aan te wijzen en om die aanwijzingen te schorsen of in te trekken wanneer de certificerende instelling zich niet houdt aan de voorwaarden die zijn verbonden aan de aanwijzing of aan de regels zoals opgenomen in het besluit en de onderhavige ministeriële regeling.

In het verslag dat de certificerende instelling jaarlijks aan de Minister stuurt doet de certificerende instelling ook verslag van het aantal meldingen van (bijna-)ongevallen en de maatregelen die daarbij zijn getroffen om het gevaar weg te nemen. Hiermee wordt een betrouwbaar beeld verkregen van het aantal (bijna-)ongevallen en het effect van het wettelijk stelsel. De Minister informeert de Tweede Kamer over het aantal (bijna-)ongevallen en hoe daar mee is omgegaan. Uiteraard wordt daarbij gehandeld binnen de kaders van de Algemene Verordening Gegevensbescherming.

1.5 Meldplicht (bijna-)ongevallen

In artikel 1.38 van het besluit is bepaald dat bij ministeriële regeling wordt vastgesteld vanaf welke concentratie koolmonoxide in een ruimte waarin zich personen kunnen bevinden sprake is van een verhoogde concentratie waarover terstond melding dient te worden gemaakt aan de bewoner of gebruiker en eigenaar van het gebouw, het bevoegd gezag en de certificerende instelling. Voor het vaststellen van de waarde is een analyse gemaakt van de waarden zoals in regelgeving en literatuur genoemd en in de praktijk toegepast. Het betreft hier de NEN 8025 van het Nederlands Normalisatie Instituut, de Europese richtlijn voor werknemers (2017/164), de Arbeidsomstandighedenregeling³, en waarden zoals genoemd en gehanteerd door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)⁴, de World Health Organisation (WHO)⁵ en de Gemeentelijke Gezondheidsdienst (GGD)⁶. NEN spreekt bij een gemeten waarde van 25 ppm over een verhoogde concentratie waarbij ernstig bezwaar bestaat tegen het in bedrijf stellen van een installatie dan wel waarbij een installatie buiten werking zou moeten worden gesteld. Ook de GGD en het RIVM geven aan dat bij een waarde van 25 ppm sprake is van een risicosituatie en dat snel ingrijpen noodzakelijk is. De WHO gaat uit van 26 ppm. In genoemde Europese richtlijn voor werknemers en de Arbeidsomstandighedenregeling ligt deze waarde lager. Daarin wordt uitgegaan van 20 ppm. Om de veiligheid van consumenten en andere gebruikers zo goed mogelijk te borgen is in onderhavige regeling aangesloten bij de concentratie van 20 ppm zoals gehanteerd in de Europese richtlijn voor werknemers (2017/164) en in de Arbeidsomstandighedenregeling.

³ Implementatie van Richtlijn (EU) 2017/164.

⁴ Rapport 609300009/2009 met verwijzing naar waarden WHO en Gezondheidsraad.

⁵ Zie advies Gezondheidsraad 'Gezondheidsrisico's door lage concentraties koolmonoxide' d.d. 10 juli 2019.

⁶ GGD-richtlijn medische milieukunde: koolmonoxide in woon- en verblijfsruimten (RIVM rapport 609330006/2008).

1.6 Vaststellen waarde in bedrijf stellen

Op grond van artikel 1.37 lid 4 van het besluit kunnen bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld over de inhoud van certificatieschema's. De Minister van BZK heeft de Tweede Kamer op 3 december 2019⁷, in reactie op het advies van de Gezondheidsraad 'Gezondheidsrisico's door lage concentraties koolmonoxide' van 10 juli 2019, aangegeven ook eisen te stellen aan de maximale hoeveelheid koolmonoxide die na uitgevoerde werkzaamheden in de opstellingsruimte van het toestel vrij mag komen en daarbij ook de advieswaarden van de WHO te zullen betrekken. De WHO geeft aan dat er al gezondheidsrisico's ontstaan bij een concentratie koolmonoxide van 6 ppm (voor de duur van 24 uur). De in de praktijk bij de inspectie van technische installaties in woningen toegepaste norm NEN 8025 gaat uit van een waarde van 5 ppm. Voor de vaststelling van de waarde waarbij een installateur een gasverbrandingsinstallatie na uitgevoerde werkzaamheden (opnieuw) in bedrijf mag stellen is in de onderhavige regeling aangesloten bij de door NEN gehanteerde waarde van 5 ppm. Bij een waarde van 5 ppm en hoger mag de installateur de installatie niet in bedrijf stellen. Wanneer een lagere waarde dan 5 ppm wordt geconstateerd dient de installateur de eigenaar en gebruiker daarvan op de hoogte te stellen. De installateur kan de gebruiker of bewoner of eigenaar dan adviseren over te nemen maatregelen en goede ventilatie.

1.7 Verenigingen van Eigenaren

Woningen in appartementencomplexen of flatgebouwen met meerdere eigenaren zijn vaak voorzien van een gemeenschappelijke rookgasafvoer waarop per appartement een cv-ketel of andere gasverbrandingstoestel is aangesloten. De gemeenschappelijke rookgasafvoer is dan eigendom van de Vereniging van Eigenaren (VvE) en het individuele gasverbrandingstoestel is in eigendom bij de individuele VvE-leden zelf. Dit gescheiden eigendom vraagt extra aandacht van de individuele eigenaren en de VvE bij opdrachten aan installateurs voor het plaatsen en onderhouden van gasverbrandingsinstallaties en afstemming hierover in de VvE. Om het bewustzijn hierover binnen de VvE te vergroten is door het ministerie van BZK voor eigenaar-bewoners van appartementen een infoblad opgesteld en voor VvE-besturen, VvE-beheerders en woningverhuurders een uitgebreidere handreiking.⁸

1.8 Openbaar register

In artikel 1.40 van het besluit is aangegeven dat bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld met betrekking tot de gegevens die in het openbaar register worden opgenomen. Het betreft hier gegevens met betrekking tot aangewezen certificerende instellingen en certificatieschema's en informatie over certificaathouders. De informatie over de aangewezen certificerende instellingen is van belang zodat het voor (installatie)bedrijven duidelijk is bij welke certificerende instelling zij een certificaat kunnen aanvragen. De informatie over gecertificeerde (installatie)bedrijven is voor particulieren, bedrijven en overheden van belang om snel en eenvoudig te kunnen vaststellen welke bedrijven beschikken over een geldig certificaat om werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties uit te voeren. In het register zullen alleen de noodzakelijke gegevens worden opgenomen. Voor certificerende instellingen en installatiebedrijven betreft dat bedrijfsnaam, het registratienummer bij de Kamer van Koophandel en op basis van vrijwilligheid de vestigingsplaats. Daarnaast zal worden aangegeven welk certificatieschema aangewezen certificerende instellingen uitvoeren. Van gecertificeerde bedrijven wordt geregistreerd voor welk certificatieschema, voor welke werkzaamheden en voor welk type installatie ze zijn gecertificeerd en per wanneer.

1.9 Beeldmerk

In artikel 1.41 van het besluit is bepaald dat gecertificeerde bedrijven verplicht zijn een bij ministeriële regeling vastgesteld beeldmerk te voeren en dat bij ministeriële regeling nadere regels

⁷ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2019/12/03/kamerbrief-inzake-advies-gezondheidsraad-gezondheidsrisicos-door-lage-concentraties-koolmonoxide>.

⁸ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/publicaties/2017/02/02/handreiking-en-infoblad-gemeenschappelijke-rookgasafvoeren>.

worden gesteld over het gebruik van het beeldmerk. Het voor het wettelijk stelsel in afstemming met de sector ontwikkelde beeldmerk betreft een doorontwikkeling van het beeldmerk zoals dat eerder door de sector voor OK CV is ontwikkeld. Omwille van de herkenbaarheid in de (particuliere) markt moeten alle in het kader van het wettelijk stelsel gecertificeerde bedrijven dit beeldmerk voeren. Met dit beeldmerk kunnen zij zich als gecertificeerd bedrijf legitimeren bij hun klanten. Dit beeldmerk dient door deze bedrijven op alle uitingen van het bedrijf die betrekking hebben op werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties te worden gevoerd, zoals op briefpapier, offertes, website, de bedrijfswagen en andere vormen waarmee het bedrijf zich als in het kader van dit wettelijk stelsel gecertificeerd bedrijf legitimeert. De Staat kan, als merkhouder, optreden tegen misbruik van het beeldmerk, bijvoorbeeld wanneer een niet gecertificeerd bedrijf het beeldmerk voert.

2. Verhouding tot hoger recht en nationale regelgeving

In het bovenliggende besluit zijn de wijzigingen van het Bouwbesluit 2012 eveneens verwerkt in het Besluit bouwwerken leefomgeving, het Besluit kwaliteit leefomgeving en het Omgevingsbesluit. Deze drie besluiten zijn de opvolgers van het Bouwbesluit 2012 onder het stelsel van de Omgevingswet. De wijzigingen in die drie besluiten treden in werking op het moment dat de Omgevingswet in werking treedt. De wijzigingen die met de onderhavige regeling worden aangebracht in de Regeling Bouwbesluit 2012, worden onder het stelsel van de Omgevingswet in de Omgevingsregeling opgenomen. De wijzigingen in de Omgevingsregeling worden niet in de onderhavige regeling, maar in een aparte wijzigingsregeling verwerkt. Hierbij is het uitgangspunt dat de wijzigingen uit de onderhavige regeling neutraal en technisch worden omgezet en opgenomen in de Omgevingsregeling.

3. Gevolgen

In de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, decentrale overheden en de Rijksoverheid in verband met het wettelijk stelsel door Sira Consulting in kaart gebracht. Hierbij heeft Sira Consulting onderscheid gemaakt tussen eenmalige en structurele effecten en regeldrukeffecten die deels al bedrijfseigen zijn omdat ze ook worden gemaakt zonder verplichting uit wet- en regelgeving. Naar aanleiding van de motie Koerhuis/Ronnes van 22 mei 2019⁹, waarin de regering is verzocht een MKB-toets uit te voeren om de regeldruk en kosten van het stelsel nader te toetsen, zijn in het kader van het bovenliggende besluit de regeldrukeffecten voor installatiebedrijven nader gespecificeerd naar type en grootte van het bedrijf en deze effecten doorberekend naar gevolgen voor de kosten van installatie en onderhoud voor de burger. Bij deze doorrekening heeft Sira Consulting in afstemming met de sector ook een aantal aannames en uitgangspunten geactualiseerd (onder andere met betrekking tot opleiding en uurtarief van monteurs).

In dit nadere onderzoek van Sira Consulting naar de regeldrukeffecten bedraagt de maximale eenmalige en structurele regeldruk voor de installatiebedrijven gezamenlijk, net zoals in het eerdere onderzoek, respectievelijk 20,8 en 37,7 miljoen euro (waarvan 12 miljoen euro bedrijfseigen). Uit de nadere berekening blijkt dat deze effecten in absolute bedragen voor een groot deel neerslaan bij zzp'ers en microbedrijven. Dit komt omdat de meeste installatiebedrijven zzp'ers (66%) en microbedrijven (29%) zijn. Wanneer de regeldrukeffecten per bedrijf worden uitgedrukt, dan zijn de effecten voor zzp'ers het laagst en worden deze hoger naarmate de bedrijven groter zijn.

Wanneer ook rekening wordt gehouden met de in overleg met de sector geactualiseerde aannames en uitgangspunten, dan nemen de eenmalige en structurele effecten voor alle installatiebedrijven gezamenlijk toe tot respectievelijk 25 en 41,5 miljoen euro (waarvan 13,6 miljoen euro bedrijfseigen). De toename geldt voor alle typen installatiebedrijven, behalve voor zzp'ers. Voor

⁹ Tweede Kamer, vergaderjaar 2018–2019, 35 022, nr. 12

zzp'ers nemen deze kosten juist iets af. Ook bij deze geactualiseerde aannames en uitgangspunten geldt dat hoe groter het bedrijf is, des te groter de effecten zijn.

Om beter zicht te krijgen op het effect van de extra kosten als gevolg van het wettelijk stelsel zijn in het nadere onderzoek de extra structurele kosten afgezet tegen de tarieven (voor installatie en onderhoud) zoals die gemiddeld in de praktijk door installatiebedrijven worden gehanteerd. Hieruit blijkt dat het tarief dat zzp'ers op dit moment voor onderhoud rekenen gemiddeld circa 15% lager ligt dan het tarief dat andere bedrijven rekenen (respectievelijk 78 en 92,50 euro). Als gevolg van het wettelijk stelsel zullen de tarieven van zzp'ers voor onderhoud echter wel meer stijgen, maar circa 7% lager blijven dan de tarieven die andere bedrijfs categorieën naar verwachting zullen hanteren (respectievelijk 95 en gemiddeld 102 euro). Bij installatie zullen de tarieven van bedrijven als gevolg van het wettelijk stelsel 1 tot 2% stijgen. Voor zzp'ers zal dit tarief waarschijnlijk iets hoger uitvallen dan bij andere bedrijven, maar het verschil blijft beperkt tot circa 1% (respectievelijk 735 en gemiddeld 727 euro). In het algemeen laten de uitkomsten zien dat de tarieven voor zowel onderhoudsbeurten als installaties tussen de verschillende bedrijfstypen niet erg van elkaar zullen verschillen.

De voor de regeldrukeffecten uitgevoerde berekeningen zijn uitgebreid toegelicht in de nota van toelichting bij het besluit. Onderhavige ministeriële regeling brengt geen aanvullende regeldrukeffecten met zich mee.

4. Advies, consultatie en notificatie

4.1 Juridisch Technische Commissie

De ontwerpregeling is voorgelegd aan de Juridisch Technische Commissie (JTC) van het Overlegplatform bouwregelgeving (OPB).

4.2 VNG

De ontwerpregeling is voorgelegd aan de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) in het kader van de formele adviesbevoegdheid als bedoeld in de Code interbestuurlijke verhoudingen.

4.3 Internetconsultatie

PM

4.4 Advies ATR

PM

4.5 Notificatie

PM

5. Overgangsrecht en inwerkingtreding

Het moment van inwerkingtreding van deze regeling is gelijk aan het moment waarop de wijzigingen aan het Bouwbesluit 2012, op grond van het Besluit houdende wijziging van het Bouwbesluit 2012, het Besluit bouwwerken leefomgeving, het Besluit kwaliteit leefomgeving en het Omgevingsbesluit in verband met de introductie van een stelsel van certificering voor werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties, in werking treden.

II. Artikelsgewijs deel

Artikel I (nieuwe paragraaf 1.7)

Artikel 1.15

Alleen door de minister aangewezen certificerende instellingen mogen de in de regelgeving opgenomen conformiteitsbeoordeling uitvoeren. Dit artikel stelt nadere regels voor de wijze waarop een aanvraag voor aanwijzing als certificerende instelling moet worden ingediend.

Het tweede lid bevat gegevens en bescheiden die in ieder geval bij een aanvraag moeten worden verstrekt. Naast de vestigingsplaats van de aanvrager en een bewijs van inschrijving bij de Kamer van Koophandel dient ook het certificatieschema waarop de accreditatie betrekking heeft alsmede het bewijs van accreditatie voor dat schema verstrekt te worden. Een aanwijzing is dus verbonden aan een specifiek certificatieschema.

Het derde lid regelt dat wanneer een aanvrager nog niet geaccrediteerd is, in plaats van het bewijs van accreditatie een bewijs kan worden verstrekt dat de procedure voor het verkrijgen van accreditatie is aangevangen. Dit bewijs zal de vorm hebben van het ontvangstbewijs dat een aanvrager ontvangt van de Raad voor Accreditatie wanneer de aanvraag ontvangen en compleet is. Dit zijn ook werkzaamheden die juist verricht worden om een certificaat of accreditatie te verkrijgen mogelijk te maken. Deze bepaling ziet op de op grond van het bovenliggende besluit geldende overgangperiode van 18 maanden vanaf inwerkingtreding van het besluit. In deze periode geldt de eis dat een certificerende instelling geaccrediteerd moet zijn nog niet.

Artikel 1.16

In dit artikel is opgenomen dat een aanwijzing betrekking heeft op de werkzaamheden waarop het certificatieschema ziet waarvoor de instelling geaccrediteerd is. Ter nadere uitwerking van hetgeen in het bovenliggende besluit reeds is opgenomen, wordt hier bepaald dat bij een aanwijzing aangegeven wordt voor welke termijn deze aanwijzing is verleend. Ook wordt bij het schorsen van een aanwijzing aangegeven voor welke termijn deze schorsing geldt.

Artikel 1.17

De artikelen 1.17 e.v. stellen nadere regels over de aanwijzing en inhoud van certificatieschema's en het indienen van een aanvraag voor een aanwijzing van een certificatieschema. Uit artikel 1.36, tweede lid, van het besluit volgt dat een certificatieschema niet strijdig mag zijn met de eisen in NEN-EN-ISO/IEC 17065.

Artikel 1.17 noemt enkele inhoudelijke eisen die certificatieschema's in ieder geval moeten bevatten. Het moet voor een gebruiker van een certificatieschema duidelijk zijn waarvoor het schema kan worden toegepast. Een certificatieschema vermeldt daarom in ieder geval voor welk type of welke typen gasverbrandingsinstallaties het schema is bedoeld (eerste lid, onderdeel a). Een certificatieschema kan worden beperkt tot een specifiek type gasverbrandingstoestel, zoals een gashaard of een cv-ketel. In het bovenliggende besluit is al bepaald dat een schema vermeldt op welke van de in artikel 1.35, tweede lid, van het besluit genoemde werkzaamheden het schema ziet. Ook is bepaald dat vermeld moet worden welke van de in het certificatieschema opgenomen eisen voor certificaathouders voorgeschreven zijn door het wettelijk stelsel, zowel voor duidelijkheid aan de kant van de gebruiker van het schema als aan de kant van de minister.

Artikel 1.18

Dit artikel stelt nadere regels over metingen en controles die bij het uitvoeren van werkzaamheden die onder het stelsel vallen moeten worden uitgevoerd. Deze voorschriften moeten op grond van dit artikel in elk certificatieschema worden opgenomen. In het eerste lid, onderdeel a, is

opgenomen dat de concentratie koolmonoxide moet worden gemeten, voorafgaand aan de werkzaamheden aan de gasverbrandingsinstallatie. Hiermee kunnen onveilige situaties, voor de gebruiker of bewoner en de monteur, vroegtijdig gesignaleerd worden. Bovendien dient deze meting als nulmeting, ter vergelijking na afloop van de werkzaamheden. In onderdeel b is opgenomen dat voorafgaand aan de inbedrijfstelling verschillende metingen en controles moeten worden uitgevoerd. De metingen en controles dienen ertoe het vrijkomen van koolmonoxide te beperken en de duurzame veiligheid van gasverbrandingsinstallaties te bevorderen. De controles, metingen en meetwaarden volgen ook uit de fabrikantgebonden onderhoud- en installatiedocumentatie. De apparatuur die daarvoor nodig is moet ook in het schema worden opgenomen (tweede lid), en worden onderhouden en gekalibreerd (derde lid). Ook moet een installateur een gebruiker of bewoner op grond van dit artikel wijzen op het ontbreken van het gebruiksvoorschrift van de installatie. Dit zal in de praktijk vaak een gebruikershandleiding en onderhoudsschema van de installatie zijn. In onderdeel e is opgenomen dat door certificaathouders de koolmonoxidemelder wordt gecontroleerd, indien deze in of nabij de opstellingsruimte van de installatie aanwezig is. De installateur moet controleren of deze melder op correcte wijze is geplaatst, goed functioneert aan de hand van de ingebouwde testfaciliteit van de melder en of de expiratedatum niet is verstreken. Tot slot moet een certificaathouder de werkzaamheden uitvoeren conform de instructies van de fabrikant of verkoper. Ten overvloede wordt opgemerkt dat altijd voldaan moet worden aan de bepalingen uit afdeling 3.8 van het Bouwbesluit 2012. Deze afdeling bevat voorschriften over de toevoer van verbrandingslucht en afvoer van rookgas voor zowel nieuwbouw als bestaande bouw.

Artikel 1.19

Voor de inbedrijfstelling van een gasverbrandingsinstallatie gelden er specifieke eisen. Deze eisen moeten in het certificatieschema worden opgenomen. Een gasverbrandingsinstallatie mag niet eerder in bedrijf gesteld worden, dan nadat de metingen en controles zijn uitgevoerd die een certificaathouder op grond van artikel 1.18, eerste lid, onderdeel b, dient uit te voeren. Bij een gemeten concentratie koolmonoxide in de opstellingsruimte van het toestel van 5 ppm of hoger mag de certificaathouder de installatie niet in bedrijf stellen. Wanneer in de opstellingsruimte een lagere waarde dan 5 ppm wordt geconstateerd dient de installateur de bewoner of gebruiker en eigenaar daarover te informeren. Ook een lage concentratie koolmonoxide wijst immers op een mogelijk probleem met de gasverbrandingsinstallatie en is een risico. Zie voor een verdere toelichting hierop paragraaf 1.6 van het algemeen deel van de toelichting.

Artikel 1.20

Dit betreft de verdere uitwerking van de eisen aan de vakbekwaamheid van de persoon die de inbedrijfstelling van de gasverbrandingsinstallatie uitvoert. Op grond van dit artikel moet een vakbekwaam persoon onder andere in staat zijn de toevoer van verbrandingslucht te beoordelen, de veiligheid van de gasverbrandingsinstallatie te beoordelen voor zover het gaat om het vrijkomen van koolmonoxide en de gasverbrandingsinstallatie in bedrijf te stellen. Ook dient deze persoon de in het kader van dit stelsel vereiste metingen en controles te kunnen uitvoeren en de resultaten daarvan te kunnen beoordelen. Tot slot dient degene die de inbedrijfstelling uitvoert aantoonbaar in staat te zijn voorlichting te geven aan de gebruiker van de installatie over het functioneren van de gasverbrandingsinstallatie. De vakbekwaamheid kan bijvoorbeeld worden aangetoond door het met goed gevolg doorlopen van opleidingen, het afleggen van examens en het uitvoeren van praktijktoetsen.

Artikel 1.21

Dit artikel stelt nadere regels over de aanvraag tot aanwijzing van een certificatieschema. Het tweede lid noemt enkele gegevens en bescheiden die in ieder geval bij een aanvraag moeten worden verstrekt.

Artikel 1.22

Dit artikel bepaalt dat bij de aanwijzing van een certificatieschema wordt aangegeven voor welke termijn deze is aangewezen.

Artikel 1.23

Op grond van artikel 1.38 van het bovenliggende besluit geldt een meldplicht voor (bijna-)ongevallen. Er is sprake van een (bijna-)ongeval wanneer een installateur bij het uitvoeren van de werkzaamheden constateert dat een gasverbrandingsinstallatie een verhoogde concentratie koolmonoxide produceert en deze concentratie vrijkomt in een ruimte waar zich mensen kunnen bevinden. Een (bijna-)ongeval moet worden gemeld bij de bewoner of gebruiker en eigenaar van het gebouw waarin de installatie bevindt, het bevoegd gezag en de certificerende instelling. Op grond van voornoemd artikel uit het besluit wordt bij ministeriële regeling vastgesteld bij welke concentratie deze meldplicht geldt. Middels de onderhavige bepaling is deze concentratie vastgesteld op 20 ppm. Zie voor een verdere toelichting hierop paragraaf 1.5 van het algemeen deel van de toelichting.

Artikel 1.24

Jaarlijks zendt een certificerende instelling een verslag van de uitgevoerde werkzaamheden, de rechtmatigheid en doeltreffendheid van die werkzaamheden in het afgelopen jaar en meldingen van (bijna-)ongevallen aan de minister. Deze verplichting geldt op grond van artikel 1.39, vierde lid, van het bovenliggende besluit. In onderhavig artikel zijn nadere regels gesteld met betrekking tot dit verslag. Het verslag dient voor elk jaar voor 1 maart aan de minister verzonden te worden. Het tweede lid bevat enkele inhoudelijke eisen die gesteld worden aan het verslag. In aanvulling op de in artikel 1.39, vierde lid, gestelde eis dat de meldingen van (bijna-)ongevallen moeten worden opgenomen in het verslag, stelt het derde lid aanvullende eisen voor de informatie die over ieder (bijna-)ongeval moeten worden verstrekt. Tot die informatie behoort in ieder geval de gemeten concentratie koolmonoxide en een beschrijving van de ruimte waarin de concentratie is gemeten.

Artikel 1.25

Op grond van artikel 1.40 van het bovenliggende besluit is een landelijk openbaar register ingesteld van aangewezen certificeringsinstellingen, aangewezen certificatieschema's en van gecertificeerde bedrijven, zodat dit voor iedereen eenvoudig is na te gaan. In het openbare register wordt in ieder geval vermeld welke certificerende instellingen en certificatieschema's zijn aangewezen. Ook wordt opgenomen welke bedrijven beschikken over een certificaat. In het tweede lid van art. 1.27 zijn gegevens van en informatie over certificaathouders opgesomd die een certificerende instelling ten behoeve van het register aan de minister moet aanleveren.

Artikel 1.26

Het door certificaathouders op alle uitingen van hun werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties te voeren beeldmerk is met dit artikel vastgesteld. Het beeldmerk moet gevoerd worden omwille van de herkenbaarheid van gecertificeerde bedrijven in de particuliere markt. Het beeldmerk is in bijlage VIII opgenomen. Zie voor een verdere toelichting op het beeldmerk paragraaf 1.9 van het algemeen deel van deze toelichting.

Artikel II

Het moment van inwerkingtreding van deze regeling is gelijk aan het moment waarop de wijzigingen aan het Bouwbesluit 2012, op grond van het Besluit houdende wijziging van het Bouwbesluit 2012, het Besluit bouwwerken leefomgeving, het Besluit kwaliteit leefomgeving en het

Omgevingsbesluit in verband met de introductie van een stelsel van certificering voor werkzaamheden aan gasverbrandingsinstallaties, in werking treden.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

drs. K.H. Ollongren

CONCEPT